

det høie Things fulbe Billigelse. Det vilde jo i høi Grad have været forurettende, om man i dette Tilfælde havde holdt sig til Lovens Ord og derefter havde opkrævet Skatten enten paa den Tid, da Tjenden holdt Landet besat, hvilket da i ethvert Fald vilde have været i høi Grad upolitisk, eller umiddelbart efter denne Tilstands Ophør. Jeg kan derfor ikke indrømme denne Indvending den Berettigelse, som jeg meget gjerne skulde erkjende tilkommer den, isald jeg ikke maatte betragte Sagen ganske anderledes, end det synes, at den ærebe Landsthingsmand gjør det. — Hvad nu angaaer Jernbanesagen og dens Forhold til Statskassens Resourcer, saa synes det mig virkelig, som der laa nogen Uklarhed til Grund for de i den Anledning fremkomne Bemærkninger, en Uklarhed, der muligens kan hidrøre fra, at jeg første Gang udtrykte mig maaskee mindre correct, naar jeg sagde, at jeg i det sidste Aaen havde Resourcer til Sagens Gjennemførelse. Jeg har nemlig kun derved villet antyde, at Finantsministeriet ikke vilde komme i Forlegenhed ved at udrede de Summer, som vilde behøves til dette Arbejde. Jeg veed meget vel, at der i Kongerigets Reservecfond er Statspapirer, hvorpaa Midlerne kunne staffles tilveie; men hvad jeg har villet antyde, er, som sagt, at Statskassen, skjøndt den ikke kan siges at være i nogen brilliant Forfatning, har Resourcer til at fremstafte Midlerne til dette Arbejde, uafhængig af vort eget Pengemarkeds Tilstand, og det anseer jeg for at være af den største Betydning, naar Taleren er om at bygge en Jernbane, hvad enten dette saa skeer ifølge Contract med en Entrepreneur, eller i endnu høiere Grad, naar det er for Statens egen Regning, at man ikke behøver med Hensyn til et saadant Anlæg at frygte for Markedets øieblikkelige Tilstand. Jeg skal hertil endnu kun sige den Bemærkning, at de Resourcer, som igjennem den uafsatte Deel af det sidste Aaen endnu ere i Reservec, tilbyde en ganske anden Lethed til derpaa at staffe Penge tilveie, end det vil være Tilfældet med de Statspapirer, hvorpaa Reservecfondens eller Kongerigets Reservecfond ere i Besiddelse. Jeg skal ogsaa, ligesom den ærebe Landsthingsmand, vogte mig for at gaae dybere ind i Betragtningen af Monarchiets

finantsielle Status, end Stedet her er til; men naar han af den Omstændighed, at man har reserveret en Fjerdedeel af Aaen, slutter, at man har bevilget Finantsministeren Mere, end der var nødvendigt, turde dette være en noget vel hurtig Slutning. Jeg troer, at det behoer paa ganske andre Operationer, at man har kunnet tilbageholde, idetmindste for en Tid, denne Fjerdedeel. Naar denne Tid er forbi, vil jo, efter den Antydning, der kom fra den ærebe Taler, Meningen om, hvorvidt der har været bevilget for Meget, ogsaa kunne forandre sig.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes det egentlig staaer sig med Opkrævningen af Krigsskatten i Symland, skal jeg tillade mig at anføre, hvad jeg er istand til efter Hukommelsen; thi jeg har ikke været forberedt paa at have fuldstændige Oplysninger derom i dette Øieblik. Det forholder sig saaledes, at af Hartkorns-Krigsskatten er Noget opkrævet i Thisted, Hjørring og Ringkjøbing Amter; saavidt jeg erindrer, er det dog kun meget ubetydeligt for de to sidste Amter, hvorimod jeg troer, at den største Deel af denne Skat er opkrævet i Thisted Amt. Det er i sin Tid tildeels blevet forbudt Amtsforvalterne endog saa blot at beregne Hartkorns-Krigsskatten, forsaavidt som de ikke allerede havde gjort det, dengang dette Forbud blev udstedt, fordi man frygtede for, at naar de beregnede denne Skat, og den blev opført i deres Bøger, Tjenden da skulde opkræve den tilligemed de øvrige Skatter. I de øvrige Amter er der derfor, saavidt jeg erindrer, aldeles Intet blevet opkrævet af Hartkorns-Krigsskatten. Hvad de øvrige Dele af Krigsskatten angaaer, da ere Forarbejderne i de forskjellige Communer til, at en Ligning kunde stee, endnu langtfra ikke fuldenbte. Jeg har faaet Oplysning om, at de kun for ganske enkelte Dele af Symland ere fuldenbte; de fleste Steder var Arbejdet slet ikke paabegyndt, og i ethvert Tilfælde blev dette Arbejde aldeles sat i Vero under Krigsurolighederne, saa at det først er, efterat Freden er sluttet, at der egentlig er begyndt derpaa. Af denne Deel af Krigsskatten er saaledes aldeles Intet opkrævet. Naar der